

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 26. februarja.

Da sporazumljenje, ki se je napravilo na Češkem, ne bode ostalo brez daljšega upliva na razvoj notranje politike v Avstriji, slutili smo takoj. Res se je zagotavljal, da ostane razmerje v državnem zboru nespremenjeno, da bode zlasti vlada še na dalje hodila z desnico, a vendar nihče tega prav verjeti ni mogel. Ko bi morda vlada tudi hotela, da ostane vse pri starem, tega ne bode mogla doseči, ker je storila jeden korak, storiti bode morala tudi drugega.

Ker se je vlada s sporazumljenjem bolj približala levičarjem, vzbudilo je to nevoljo na desnici. In res vse frakcije državnozbornske večine izrekle so zadovoljstvo svoje, da se je doseglo sporazumljenje na Češkem, toda te izjave bile so nekako prisiljene. Videlo se je, da so zadovoljne s sporazumljenjem, ker vedó, da imajo opraviti že z dovršenim dejanjem, ki se ne dá več lahko premeniti. Posebno nevoljo je to sporazumljenje vzbudilo mej nemškimi konservativci. Spoznali so, da se je uvedeno konfesionalne šole zopet oddaljilo, ker bodo levičarji, ojačeni po doseženi spravi na Češkem, napeli vse sile, da preprečijo uresničenje te želje nemških konservativcev. Vlada itak ni bila posebno naklonjena verske šoli in je to zadevo vedno odlašala, a sedaj pa vladni listi naravnost pišejo, da je s spremenjenim položajem reforma šole, kakor jo želi nemška konservativna stranka, odstranjena.

Glavna naloga nemških konservativcev je pa bila, da dosežejo versko šolo. Podpirali so konservativci sedanjo vlado in bodili s sedanjo večino le zaradi tega, ker so se nadejali, da po tem potu pridejo do verske šole. Nekaterniki iz njih so že bili nevoljni, da tako dolgo nič ne dosežejo in jih vlada le pita z obljubami. Začeli so hoditi svoja pota in priporočati, da naj se osnuje samostojni katoliški centrum, ki ne bode več v zvezi z desnico. Posebno Lienbacher je zadnji čas gojil to misel in deloval na to, da razdere sedanjo večino, in zvesto ga je podpiral Zallinger. Večina nemških konservativcev je pa vendar državnozbornski večini ostala zvesta, dobro vedo, da so sami preslabi, da bi kaj dosegli.

Sedaj so se pa tudi drugi naveličali čakanja in zlasti zaradi spremenjenega položaja jeli so povpraševati, je li sploh pametno, da še dalje čakajo. Tudi se bližajo volitve in bojé se zopet stopiti pred volilce, če ničesar ne dosežejo, ali če vsaj ne napnó vseh sil, da bi kaj dosegli. Zaradi tega so sklenili vlado prisiliti, da naj se izreče, kaj misli v tej zadevi.

Povedali smo že, da so v budgetnem odseku glasovali levičarji proti dovoljenju dispozicijskega zaklada. Več poslancev je pa pri dotičnej seji bilo odsotnih. Ti pa neso bili le slučajno odsotni, temveč le zaradi tega, ker neso še vedeli, kako bi glasovali. Vsaj člani Liechtensteinovega kluba, dr. A. Ebenhoch, dr. Pscheiden in M. Kaltenegger, so izjavili po katoliških listih, da se te seje nalašč neso udeležili, za vlado neso hoteli glasovati, proti vladi glasovati pa se jim ni zdelo umestno, ker se bode v gospodski zbornici kmalu položaj dobro pojasnil.

Te izjave gotovo neso objavili svojevoljno, temveč le po sklepu klubov. Iz nje se dá posneti, da konservativci le še čakajo, kako se gledé verske šole izjavi vlada v gospodski zbornici. Če bode Gauč se izjavil, da vlada ne pojde dalje, nego je šla v svojej šolskej predlogi, se bodo konservativci odločili od večine in osnovali svojo stranko. Zelja Lienbacherjeva se bode uresničila in imeli bomo katoliški centrum v Avstriji.

Odločitev je blizu. Te dni se snide gospodska zbornica in začela bode zborovati njena šolska komisija. Konservativci bodo gotovo porabili priložnost v jednej prvih sej, da prisilijo vlado, da se jasno izreče. Sodi se, da se bode Gauč izrekel proti šolskemu zakonu, ker se vlada ne bode hotela zameriti liberalcem, katere je s težavo spravila v deželni zbor češki. To bode pa prouzročilo razpad sedanje državnozbornske večine in imelo še daljše posledice.

Spremenila se bode vsa situacija, vlada bode prisiljena, opreti se še bolj na levico. Če odrekó konservativci vladi podporo, bode prva posledica, da izginejo iz ministerstva konservativni elementi in je zamené liberalci. Plener in Scharschmid bode sedla na ministerska stola in bode poslednji potem vodil najbrž že bodoče državnozbornske volitve.

S takim spremenjenim položajem bode računati nam Slovencem. Naši zastopniki bodo morali dobro premisliti, kam da se obrnejo. Pred vsem bodo pa morali imeti pred očmi le naše narodne koristi. Vdilo jim bodi, da naj se ne urivajo ne liberalcem in ne konservativcem, temveč naj gledajo, da bode stranka, ki bode potrebovala njih pomoči, dajala tudi njim primerno protipomoč. Ne vé se, se bode li vladi posrečilo potem sestaviti trdno večino, ker levičarji neso zanesljiv faktor in utegnejo kmalu mej njimi nastati razpori. Baš tak položaj pa utegne biti za nas jako koristen, če ga bodo znali izkoristiti naši zastopniki. Vzglede so nam lahko Poljaki, kaj se lahko doseže, če se ume prav porabiti ugodne priložnosti. Seveda, za nas Slovence razmere ne bodo nikdar tako ugodne, kakor so bile za Poljake pod raznimi vladami, ker naših zastopnikov ni toliko, a vendar utegnejo nastopiti časi, ko bodo tudi naši glasovi odločevali.

Po nedolžnem obsojen.

(Dalje in konec.)

Gospod poslanec dr. Foregger je mej drugim Kresnika označil kot intriganta, ki nekako hoče trgovati s svojim patriotizmom. V označenje te izjave naj omenim slučaj, ki se je tudi dogodil v Slovenskej Bistrici. V maju 1884. leta je bilo „Slovensko društvo“ sklicalo shod v Slovensko Bistrico, na katerem so poročali slovenski deželni in državni poslanci o svojem delovanju. Odbor za sklicanje tega shoda je bil razobesil črnožolto zastavo na hiši, v katere je imelo biti zborovanje.

Toda kaj se je zgodilo? Gospod župan je ukazal, da se ima črnožolta zastava takoj odstraniti, ker bi utegnila prouzročiti razburjenje. (Čujte! Čujte! na desnici.)

V tej zadevi se je v tej visokej zbornici stavila dne 9. maja 1884. leta interpelacija, na katero pa, kolikor jaz vem, ni bilo odgovora. Primerno bi pač bilo, da bi bili župana poklicali na odgovor, kakšen povod je imel, da je zaukazal odstraniti črnožolto zastavo? Baš pri tej aferi se je pokazal Kresnik, prišel je v konflikt z žandarmerijo, katera je imela v imenu župana odstraniti zastavo. Ta konflikt spravi ga je tudi s sodiščem v dotiko.

LISTEK.

Zgodovina Pugačóvljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil — o.)

(Dalje.)

Pugačov ni bil samovlasten. Jaicki kazaki, prouzročitelji punta, vodili so posla sleparja, ki ni imel druge vrednosti, razun nekaj vojnih vednostij in nenavadno drznost. On se v nobeno reč ni spuščal brez njihovega soglasja, oni so pa velikokrat delali brez njegove vednosti, včasih pa tudi zoper njegovo voljo. Pred svetom skazovali so mu spoštovanje, pred narodom hodili so za njim odkriti in so se mu do tal priklanjali, ko so pa bili sami mej seboj, obnašali so se proti njemu kakor proti tovarišu in skupaj pijančevali, sede pri njem pokriti in v samih srajcah in popevali grde pesmi. Pugačova je dolgočasilo njih gospodarjenje nad njim. „Ulica moja je tesna“, je dejal Denisu Pijanovu na svatbi mlajšega njegovega sina. Postranskega uplivanja na carja, ki so si ga sami postavili, neso trpeli in ne dopuščali carju imeti družih ljubljencev in poverjenikov. Pugačov je vzel k sebi v začetku

punta svojega seržanta Karmickega za pisarja, pomilostivši ga že pod vislicami. Karmicki je kmalu postal ljubljenelec njegov. Jaicki kazaki so ga pri vzetji Tatiščeve zadavili in ga s kamnom na vratu vrgli v vodo. Pugačov povpraša po njem. „Šel je“ mu odgovore „k svoji mamici po Jaiku doli.“ Pugačov je molče mahnil z roko. Mlada Harlova imela je nesrečo, dopasti se samozvancu. Ta jo je imel v svojim taborji pod Orenburgom. Ona jedina je imela pravico ob vsakem času stopiti v njegovo kubitko; na njeno prošnjo poslal je v Ozeru povelje — pokopati trupla na njegov ukaz obešenih pri vzetji trdnjave. Ona je razburila sum žarljivih zločincev, Pugačov se je udal njih zahtevanju in jim je prepustil priležnico svojo, Harlova in sedemletni brat njen sta bila ustreljena. Ranjena splazila sta se drug k drugemu in se objela. Trupli njihovi vrženi v grmovje, ostali ste dolgo časa v tem položaji.

Mej glavnimi puntarji odlikoval se je Zarubin (in tudi Čika), koj s početka punta tovariš in čuvar Pugačova. Imenoval se je feldmaršala in je bil prvi za samozvancem, Ovčinnikov, Šigajev, Lisov in Čumakov bili so vojskovodje. Vsi so se sami klicali z imeni velmož, takrat v obližji prestola Jekaterine: Čika — za grofa Černičeva, Šigajev — za grofa

Voroncova, Ovčinnikov — za grofa Panina, Čumakov — za grofa Orlova. Ostali artilerijski korporal Beloborodov užival je polno zaupanje samozvancu. On je vodil s Padurovim vred pisma dela pri pisanja nevesčem Pugačovu in je upeljal strog red in pokornost v četah puntarjev. Perfiljev, nahajajoč se s početka punta v Peterburgu v zadevah jaicke vojske, dal je vladi besedo, da bo kazake k pokornosti pripravil. Pugačova samega pa izročil pravosodju, pa, dosevši v Brdo, pokazal se je sam zagrizenega puntarja in zjedini mnenje svoje z mnenjem samozvancev. Hlopuša iz pod knuta, zaznamovan z roko rabeljnovo, z nosnicama izruvanima do hrustanca, bil je jeden ljubljencev Pugačóvljevih. Sramovaje se svojega ostudnega obraza, je hodil z obezanim nosom ali si ga je pa z rokavom zakrival, kakor da bi se hotel braniti mrazu. Taki ljudje so majali državo.

Kar je mej tem prispel na mejo Orenburgske gubernije. Kazanskemu gubernatorju se je še do prihoda njegovega posrečilo nabrati nekoliko sto garnizonskih, odsluženih in naseljenih vojakov in razpostaviti jeden del okoli Kičujevskega póljskega nasipa, drugi del pa ob reki Čeremanu na polovici pota od Kičnjeva do Stavropolja. Na Volgi je bilo

Ta dogodek pač dokazuje, da Kresnik ni le pri jedni zadevi se pokazal tako vernega cesarju, temveč da ga je sploh prešinjala dinastično čuvstvo.

Da so pa razmere v občini Črešnjevec v oni dobi, ko se je dogodil slučaj Kresnikov, bile take, da se je bila osnovala nekaka „pruska“ stranka proti „avstrijskej“, h katerej poslednji je pripadal Kresnik z dušo in telesom, to so stvari, ki so že minole, ker sedaj so se, kakor se kaže, razmere v Slovenskobistriškem okraji zboljšale.

Nemškoliberalni skrajni elementi so se odstranili pri poslednji volitvi v okrajni zastop in izvolitev Kresnika za načelnika namestnika pač najbolje dokazuje, da ondu zmaga avstrijska cesarju zvesta stranka.

Moram še omeniti dogodek, ki tudi kaj drastično slika prejšnje razmere v Slovenskobistriškem okraji. Leta 1884 bil je pri deželnozborski volitvi Kresnik voljen za volilnega moža. Dan pred volitvijo šel je v Slovensko Bistrico, da ondu prenočuje in potem pojde drug dan v Maribor k volitvi. V Slovenske Bistrici prišel je v gostilno, kjer se je sešel z možmi nasprotne stranke in se je z njimi začel razgovarjati o volitvi; razgovarjanje je bilo neki postalo precej živahno.

Ko je ostavil to družbo in se je vračal na svoje prenočišče, ga je občinski sluga Slovenskobistriški prijel in zaprl v občinski zapor. Tam so ga tako dolgo imeli zaprtega, da je odšel osebni vlak v Maribor. — Potem so ga izpustili, seveda ni mogel izvršiti svoje deželnozborske volilne pravice. (Klici na desni: Čujte! Čujte!) Ta stvar prišla je pozneje pred sodišče. Vsakdo bi bil rekel, da je to očitno omejevanje osebnosti in se ima strogo kaznovati. (Poslanec Hren: Zloraba uradne oblasti!) Toda kaj so našli? Priznali so, da je Kresnik bil krivično zaprt; toda občinski organ, na katerega povelje ga je prijel občinski sluga, nekda ni bil definitivno nastavljen, in rekli so, ne more se zmatrati za uradno osebo, temveč je le privatna oseba (veselost na desnici), zaradi tega ni bilo „zlorabe uradne oblasti.“

S tem so oprali občino Slovenskobistriško, kakor jo bodo morda tudi izvlekli iz afere glede zastave s tem, da bodo rekli: Mi tam nismo mogli trpeti zastave, ker bi nasprotna stranka bila utegnila začeti kake demonstracije, četudi proti črno-zolteji zastavi.

Prihajam k sklepu. Bode se, kakor se čuje, predlagalo, da se peticija vrne odseku.

Mislim, da se je visoka zbornica preverila, da je ta zadeva že dovolj pretehtana in da je dokazano, da je Kresnik bil po nedolžnem obsojen, po nedolžnem 4½ meseca v ječi zaprt, da je mej tem zgubil večino svojega premoženja, ne glede na to, da je bil zgubil veljavo svojo kot neomadeževan državljani, dokler njegova nedolžnost ni bila dokazana, in zatorej se ima vsprejeti vsaj odsekov predlog. Jaz osebno bi predlagal, da se predlog tako spremeni, da visoka zbornica visokej vladi izrecno naroči, da nakaže primerno odškodnino.

Toda, jaz mislim, visoka vlada bode sama se preverila, ko bode proučila vse akte, da ima ne

glede na to, kako je Kresnik prišel v neprijetni položaj in ne kratič mnenja nekaterih poslancev, oziroma vse zbornice vršiti milost, kakor jo je Njega veličastvo, naš presvitli in premilostljivi cesar in gospod, kateri je dovolil Kresniku milostni dar. Dobro! Dobro! na desnici. — Govorniku častitajo.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. februarja.

V šolskem odseku državnega zbora se je jako živahno odzvalo na peticijah za ponižanje šolnine na srednjih šolah. Naučni minister Gauč se je odločno izjavil, da ne misli šolnine znižati. Njemu se to ne zdi potrebno, ker se pri oproščenju šolnine jako liberalno postopa. Polovica učencev je popolnoma oproščenih šolnine, dve petini je pa plačuje le polovico. Pripravljen je pa minister privoliti pod gotovimi modalitetami v oproščenje šolnine tudi za prvo poluletje. Odsek je vsprejel predlog, da se peticije odstopijo vladi in se poslednja naprosi, da dovoli oproščenje šolnine tudi za prvo poluletje potrebnim učencem, če jih konferenca učiteljev, ki bode čez 6 tednov po začetku leta, priporoča za oproščenje, ali pa da se vsaj počaka s plačilom šolnine, dokler se vidi napredek 1. poluletja.

Predsednik mladočeškega kluba, profesor Tilšer, je naznanil dr. Riegru, da so Mladočehi pripravljeni odložiti svoje mandate, če jih odlože Staročehi, da bode narod imel priliko pri volitvah pokazati, kako sodi o Dunajskih dogovorih. Tilšer prosi dr. Riegra, da kmalu odgovori, ker mladočeške poslance veže sklep mladočeških zaupnikov, da odlože mandate, ako Staročehi isto store! Odgovor bode gotovo zankaven, ker Staročehi gotovo sedaj ne želé spuščati se v volilno borbo, kajti zanje razmere neso baš ugodne. Olgovarjala bi jih pa tudi vlada, ker se ne ve, bi li novovoljeni deželni zbor bil voljen pritrditi sporazumljenju z Nemci.

Kakor se je grof Taaffe izrekel v budgetnem odseku, je vlada že premišljevala, da bi se osnovalo posebno **komunikacijsko ministerstvo**, kateremu bi se izročile pošne, brzojavne in železniške zadeve. Vlada bi bila za osnovo takega ministerstva, toda s tem bi se državni stroški povišali. Ravno tako je vlada že tudi premišljevala, da bi se postavili tehniški atašeji pri veleposlaništvih.

Grofu Andrássy-ju bodo **Ogri** postavili velik spomenik na državne stroške. Finančni odsek zbornice poslancev je že vsprejel dotični načrt zakona. Ustanovitvi spomenika je ugovarjal Eötvös, kateremu se dozdeva, da je še sedaj prezgodaj razgovarjati se o tej zadevi, ker nepristranska zgodovina še ni dognala, kolike so zasluge grofa Andrássyja. Tudi mnogim drugim za domovino zaslužnim možem se ni postavil spomenik na državne stroške. Skoro vsi drugi govorniki so pa menili, da ima Andrássy za Deaku postavil spomenik, mora se še njemu.

Vnanje države.

V skupščini **srbske** je predlagal pop Gjurić, da se poskusi, s silo ali kako drugače ovirati izvršenje sklepov velike skupščine, kaznujejo s smrtjo. Temu predlogu so ugovarjali liberalci in radikalci in nazadnje ga je skupščina odklonila.

Francoska zbornica je z veliko večino zavrgla predlog socializmov, da se pomilostijo vsi delavci, ki so obsojeni zaradi strajkov. Vlada se je bila izrazila proti temu predlogu, zaupnega vprašanja jej pa ni bilo treba staviti, ker je debata

ostala v kaj skromnih mejah. Monarhisti glasovali so za vlado.

Nemški vladni krogi se tolažijo za svoje neuspehe pri državnozborskih volitvah s tem, da je vsaj v Alzaciji in Loreni izid volitev zanje še precej ugoden. Voljeni so štirje Nemcem prijazni poslanci, pa baje le dva odločna nasprotnika Nemčije. Drugi poslanci so pa bolj zmernega mišljenja, mej njimi je sedem katoliških duhovnikov. Francoskim listom se pa poroča, da novi alzaški poslanci bodo ravno tako nasprotni vladi, kakor so bili prejšnji, da se torej mišljenje v tej deželi še ni nič premenilo.

Dopisi.

Iz Novega Mesta 24. februarja. [Izv. dop.] Sedmino bodem praznoval g. urednik se svojim dopisom, ali dolga pot naj me opraviči. Ko Vam bodem čez tri leta s poštnim vlakom dolenske železnice pošiljal poročila iz dolenske metropole, bode strmeli nad mojo točnostjo.

Povedati Vam imam, s kakšno slavo smo se poslovili od velikega posvetnika Kurenta. In reči Vam moram, da čitajoč Vaša Ljubljanska poročila, nismo bili iznenadeni. Skoro, da bi Vas bili prekosili. Na pustni torek dvigal se je krasen 750 cm. visok stolp v dvorani „Narodnega doma“. Sam Eiffel bi se bil čudil, da ga je imel priliko videti. In okolu njega zbralo se je vse, kar je obiskalo Pariško razstavo, od mrzlega severa do vročega juga. Videli smo okolu 50 kostumov, mej njimi Rusinjo z visokega severa in zamorko iz črne Afrike. Najkrasneja postava bila je bogato opravljena armenska bojarka, poleg nje pa nam je ugajal najboljše beduinski muzikant. Dražestna je bila Afričanka s tamburinom, temnooka Črnogorka in ljubeznjava Primorka iz Deirinske okolice. Očarale pa so nas tudi krasne Madjarke, vitke Alzačanke in divne Švcarke, Italijanke in Španjolke. Da tudi poštenih Kranjc ni manjkalo, se umeva.

Nad vse originalen pa je bil „gigerl“ iz centralne Afrike. Črn kakor žužek, nosil je pravo konjsko oprto za kravato, konjsko podkev na igli. Vsak korak njegov je vzbujal smeh. Čemu bi Vam še našteval Turke, Črnogorce, Madjare, harlekine in jokeye. S kratka bil je to večer, da je moral strmeti, kdor je poznal naše mestece pred 10 leti. Da pa je bilo to mogoče, trebalo je le, da so se jedenkrat naše rodoljubne dame zavzele za narodna društva. To so storile letos. Hvala jim!

S Krškega 23. februarja. [Izv. dop.] Blizu tam, kjer se objemljejo valovi bistre Save in kalne Krke leži vabljivo slovensko mestice, katero prikriva radovednim ali kupčije željnim očem potujočega tujca s svojo idilično lego in ljubko naravno krasoto marsikaj graje vrednega. Znam, da ni povsem hvale vredna lastnost razkrivati svetu napake in slabosti drugih, toda opravičuje naj me prepričanje, da to o čemer hočem pisati, venderle ni nikaka tajnost in da nimam namena razdirati ali razdruževati, temveč zidati in koristiti stvari. — Vsakikrat, kadar in kjer vidim nežno žensko bitje službujoče za ograjami c. kr. pošt, vsakikrat me prešine neko neprijetno čuvstvo. Ne da bi jim zavidal njihov vsekakor ne preveč zabavni posel — naj jim tekne zaželeni plod njihovih emancipacij-

trideset mož redne vojske pod jednim častnikom za zgrabljenje razbojnikov: zaukazano jim je bilo, opazovati gibanje puntarjev. Brant je pisal v Moskvo generalu „en chef“ knezu Volkonskemu, zahtevajoč od njega vojske. Pa Moskovska garnizona je bila vsa odposlana za odvod novincev, in tomski polk, nahajajoč se v Moskvi, držal je straže pri zaprtjih, osnovanih leta 1771. ob času razsajajoče kuge. Knez Volkonski je mogel odrediti samo tri sto mož redne vojske z jednim topom iz jih je poslal skrivaj v Kazan.

Kar je dal povelje simbirskemu poveljniku polkovniku Černiševu, idočemu po Samarski liniji proti Orenburgu, da prej ko mogoče vzame Tatiščevo. Nameraval je, koj po prihodu generalnega majorja Freimana, bivajočega v Kalugi zaradi prejemaj novincev, poslati ga Černiševu na pomoč. Kar ni dvomil na uspehu. „Jaz se le bojim“ je pisal grofu Z. G. Černiševu: „da bi se ti razbojniki, ko zvedo o približanju komand, ne spustili v beg v tiste kraje, od koder so se prikazali in vojakov ne pustili do sebe. Videl je bodoče zapreke samo v zasledovanju Pugačova, v začetku zime in nedostatku konjice.

S početkom novembra, ne dočakavši ne artilerije, ne sto sedemindeset grenadirjev, poslanih mu

iz Simbirska, ne poslanih mu iz Ufe oboroženih baškircv in meščerjakov, začel se je naprej pomikati. Na potu, sto vrst od Orenburga, je izvedel, da še prognanec in razbojnik Hlopuša, ulivši tope v Ovjano-Petrovski tovarni in naščuvavši pripisne kmete in baškirce, vrača pod Orenburg. Karu se je posrečilo, prestriči mu pot in dne 7. novembra poslal je podmajorja Šiškina s štirimi sto mož redne vojske in dvema topoma v vas Juzejevo, sam pa z generalom Freimanom in premiermajorjem F. Barnstedom, ravnokar dospelšim iz Kaluge, se je napotil iz Sarmanajeve. Šiškina je srečalo baš pod Juzejeva šest sto puntarjev. Tataři oboroženi kmetje, bivši pri njem, so takoj prestopili. Šiškin pa je vender razgnal to tolpo z nekoliko strelji. Vzel je vas, kamor sta Kar in Freiman prispela ob štirih po noči. Vojska je bila tako utrujena, da še od delkov konjice ni bilo mogoče poslati na patroljo. Generali so sklenili počakati dne, da bi napadli puntarje in pri zarji so že zagledali pred saboj ono tolpo. Poslali so puntarjem opominjajoči manifest; ti so ga vsprejeli, pa odjezdili rogaže se rekoč, da so njih manifesti bolj pravi in jeli so streljati iz svojih topov. Zopet so jih razgnali. V tem trenutku zasliši Kar za svojem hrbotom štiri strele iz topov. Prestrašil se je in začel je naglo odstopati misleč,

da je od Kazana odrezan. Tu ga je nad dve tisoč puntarjev napalo z vseh strani in začelo ogenj iz devetih topov. Vodil jih je Pugačov sam. Hlopuši se je posrečilo zjediniti se z njim. Razstreseni po polji na daljavo topovega streljaja, bili so iz vsake opasnosti. Konjica Karova bila je utrujena in malobrojna. Puntarji, ker so imeli dobre konje, so se pri naskoku pehote oddaljevali, urno prevajali svoje tope z jedne gore na drugo in na ta način spremljali nazaj pomikajočega se Kara sedemnajst vrst. Ta je celih osem ur streljal iz svojih pet topov, popustil svoje tovrne vozove in zgubil (ako se veruje njegovemu poročilu) samo sto in dvajset mož z ubitimi, ranjenimi in pobeglimi. Baškircv, pričakovanih iz Ufe, ni bilo. Neso bili daleč pod načelnštvom kneza Urakova, pa so bežali, zaslišavši streljanje. Vojaki večinoma postarani ali pa novinci, so glasno godrnjali in bili pripravljeni, udati se; mladi častniki, ki še neso bili v ognji, neso umeli naudušiti jih. Grenadirji, odpravljani skrivaj iz Simbirska pod poročnikom Kartaševim, vozili so se s tako zanikernostjo, da še topi pri njih neso bili nabasani, in vsak je spal na svojih sanjah. Udali so se po prvih štirih streljih, katere je zjutraj Kar slišal iz Juzejeve.

(Dalje prih.)

skih idej — toda tu pri uradni mizi c. kr. pošt — ravno tu ne najdem mesta ženski in naj je ista pravi biser svojega spola. Kdo je ne pozna ženske radovednosti? Če te zanese, dragi bralec, opravek ali dolg čas v naše mestece in na našo pošto, našel bodeš tu v temnem prostoru lepo krdelce — nič manj kakor pet — plemenitih in neplemenitih gospic in gospej in dam. No to samo ob sebi še ni nikako zlo. Celo vseh ti utegne biti takova naprava. Da se pa pri toli mnogobrojnem upravnem in pomožnem ženskem osebju dogajajo vsakovrstne nepravilnosti, to pa že ni, kar si bodi. In da gredo takove nedostatkosti na rovaš nežnega tu poslujočega osebja, tega prepričanja sem jaz in tega prepričanja postane vsakdo, komur je prilika ali nepri- lika dana, bivati nekaj časa tu v našem mesteci. Da me pa ne bode kdo napačno sodil, moram od- ločno ponoviti, da mi tu ne gre za osebo, temveč za princip; njim pa, kateri bi mi utegnili očitati, da sem nasprotnik ženstva v obče, njim pa še se- veda kot posebno tajnost — zaupam, da bolj iskrenih oboževalcev od mene ženstvo nima, kar že iz tega sledi, da še vedno grešim nad potrpež- livostjo divne muze, ako mi zasije sreča v podobi ljubkega smehljaja raz nežne ustnice — le smeh- ljaj izza ograj c. kr. pošt mi ne vzdrami domiš- ljije in ne vznemiri krvi. V nekako čudno tolažilo naj le še dostavim, da so poslednje vrste smehljaji jako redki.

Še nekaj malega o narodnih razmerah našega družabnega življenja. Če bi bil optimist, poročal bi z mirno vestjo, da je uradništvo v našem mesteci povsem narodno in „zavedno“. Da „zavedni“ so naši uradniki, toda zavedajo se vse kaj drugega nego svoje narodnosti. Vladni uradniki se zavedajo, da so „vladni“ in da se jim kot takim t. j. kot reprezentantom vlade — malo podaja in da jim je celo nevaren slovenski jezik, drugi pa se zavedajo, menim, da, svoje zvršenosti nad „profanum vulgus“, kateri občuje slovenski, ali bogsigavedi česa, tako, da čuješ na ulici ali v gostilni ali mejsebojnem ob- čevanju v uradu kaj malo slovenskih besed, da celo v prostorih našega „narodnega“ bralnega društva odmevajo dan na dan blaženi glasovi kul- turne nemščine. Vem, da tudi v drugih naših mes- tecih ni dosti drugače, ravno zato pa ponavljam že tolikrat izgovorjeno trditev, da sta mlačnost in „in- dferentizem narodne inteligence v narodnih zadevah bolj škodljiva narodu, kakor njegovi zagrizeni sovražniki. Kdo bi se še čudil našemu preprostemu kmetu, da isti, ako si je tako ali tako prisvojil nekaj nemščine, pri vsakej priliki porablja svoje znanje in naj je isto tudi le na par nemških izrazov omejeno, češ: tudi jaz nekaj veljam, ko vender vidi, da strogo na- rodni sinovi, vzpevši se na malo višji klin uradne, oziroma socialne lestvice, tako radi pozabljajo in zatajujejo svoj jezik. — Nemška inteligenca je za- krivila, da naš preprosti narod zmatra občevanje v slovenskem jeziku nekako rekel bi delavniškim in znanje nemškega jezika za nekaj učenega in ime- nitnega, nemška inteligenca je zakrivila, da se naš preprosti narod ne zaveda svoje narodnosti, da mu občevanje v maternem jeziku ni ponos; narodne in- teligence sveta dolžnost pa je, da popravi, kar je zakrivila usiljena nam nemška kultura, drugače naš narodič ne bode napredoval. — Boga mi, narodnost ni „sport“.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je župnijski občini Dobovi pri Brežicah za popravo cerkve v Mostci 50 gld.

— (Občinski svet Ljubljanski) ima v petek 28. dan t. m. ob 6 uri zvečer sejo v mestni dvorani. Dnevni red priobčimo jutri.

— (Koncert Slavjanskega) bode dne 6. marca t. l. v redutni dvorani. Program je zelo zanimiv in mi ga bodemo priobčili jutri. Pri gg. Vaso Petričiči in Schäfferji, kjer so izložene slike Slavjanskega ter njegove soproge in hčere, prodajejo se sedeži in ustopnice, in kakor se nam javlja, je zanimanje toliko, da je le še ne- koliko sedežev prostih. Naj še omenimo, da se bode pod na galeriji primerno zvišal, in sicer tako, da bodo gledalci z galerije imeli prost pogled na Slav- janskega zbor.

— (Slovensko gledališče.) V soboto dne 1. marcija 1890 bode v dvorani Ljubljanske čitalnice predstava, na korist igralcu in režiserju dramatičnega društva Ignaciju Borštniku. Igralo

se bode: „Zlobna šala“, igrokaz iz kmetskega živ- ljenja v 5 dejanjih. Po Teodora Wehla „Ein Bu- benstreich“ poslovenil Ign. Borštnik. Sedeži prve vrste 70 kr. — druge 60 kr. — tretje 50 kr. Ustopnina 40 kr. — Dijaški in garnizonski biljet 30 kr. — Sedeži se dobivajo pri čitalničnem kus- tosu (trafika) v petek, soboto in na večer predstave pri kasi. Kasa se odpre ob 7 uri, začetek ob polu 8. uri zvečer.

— (V Osjeku) priredi Slavjanskij dva kon- certa. Povpraševanje po ustopnicah je toliko, da se pod roko sedeži na galeriji plačujejo po 20 gld. Vladika Strossmayer pripeljal se je tudi v Osjek in bode pri obeh koncertih.

— (Gosp. J. Klemenčič,) katehet na tu- kajšnjem učiteljski odpovedal se je zaradi bolehnosti svoji službi. Na njegovo mesto imenovan je stolni vikar, g. M. Kolar.

— (Iz Novega Mesta) se nam poroča: Podpisovanje glavniških delnic za dolensko želez- nico se kaj marljivo nadaljuje. V zadnjem času podpisali so večje svote tu naseljena Francozinja gospa Tomas, posestnica grajščine Rupertvrb in nje brat g. Brunet 2000 gld., gospod Anton Ho- čev ar 2000 gld., gospa Antonija pl. Fichtenau 1000 gld. gospod avskultant in posestnik Podobnik 1000 gld., in drugi manjše svote. Tudi mestni zbor sklenil je v svoji seji dne 20. t. m. uže podpisano vsoto 8000 gld. na 10.000 gld. zvišati in je pri- pravljen še mnogo več (čuje se 20.000 gld.) v ta namen žrtvovati, ako bode kolodvor bližje Novega Mesta, nego je sedaj projektovan. — Sedaj je že blizu 40.000 gld. vkupe, toda agitacijski odbor upa konečno svoto na 70.000 gld. spraviti. — Tudi po Zatiškem in Trebanjskem okraji se podpisovanje pridno nadaljuje in boste tudi od ondot v kratkem kaj več zvedeli. — Hvalevredni sklep ravnateljstva kranjske hranilnice občnemu zboru predlagati za 200.000 gld. glavniških delnic dolenske železnice kupiti vzbudil je tukaj pravo naidušenje. Vsi fak- torji, ki delujejo za dolensko železnico ali stvar kakor si koli pospešujejo, naj bodo pa tudi gotovi tople hvale, koje jim bomo vedno vedeli. —n.

— („Hrvatska“) zabelezuje vesti, kako požrtovalne dolenske občine podpisujejo doneske svoje za dolensko železnico, naposled pa pravi: „Mi držimo, da bi se i kod nas moralo u tu svrhu nešto učiniti, jer če pruga Ljubljani-Karlovac po nas biti takodjer korisna.“

— (V Železni Kapli) umrl je te dni neki Nemec. Gosp. župnik Muden molil je pri njegovem pogrebu slovenski. Zaradi tega „Freie Stimmen“ besné, kakor da bi bil že ogenj v strehi. Kaplau- cem se s tem pač ni zgodilo žalega, saj je jako malo pristnih Nemcev mej njimi in še ti vsi dobro znajo slovenski in s slovenskimi kmoti kaj radi govoré slovenski, kadar jim kaj kupčije ali dobička kaže.

— (Narodna čitalnica Ljubljanska) priredi društveno besedo v nedeljo dne 2. marca 1890 v svojih zgornjih prostorih. Vspored: 1. A. Nedvčd: „Pevčeva molitev“, moški zbor. 2. Boris Miran: „Preširnova oporoka“, deklamuje gospica Z. Krsnikova. 3. J. Gall: „Dvospev“, troglasni žen- ski zbor. 4. V. Moser: „Svita“ (preludij, idila, moto perpetuo), gosli: g. V. Moser, glasovir: g. J. vitez Ohm-Januschowsky. 5. Bazin: „Križarji na morji“, moški zbor. 6. A. Nedvčd: „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor. Začetek točno ob polosmi uri zvečer. Pristop k besedi je nedruštvenikom zabranjen. K mnogobrojni udeležbi vabi čč. p. n. društvenike odbor.

— (V Kazazah pri Ilgu) na Koroškem bode v nedeljo dne 2. marca ustanovni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda za Pri- bloves in okolico. Povabljeni so vsi zavedni Slo- venci.

— (Predsednikom Središke podruž- nice) ces. kr. konjerejskega društva v Gradci, (ustanovljene 23. februarja t. l.) bil je izvoljen gospod Ivan Hočev ar ml. veleposestnik v Sre- dišči.

— („Nona.“) Jedva smo hripo prebili, že se javlja nova bolezen, „nona“. Bolniki za to bo- leznijo spé po več dni neprestano, v mnogih slu- čajih se iz globokega spanja več ne vzbude. Bolezen prikazala se je najprej v Italiji, a kakor listi pišejo, bili so tudi na Dunaji že trije slučaji.

— („Slovanstvo ve svych zpěvech.“) Te izborne zbirke (izdavalci g. Ludovik Kuba v Podebradih) izšel je 47. zvezek. Vsebina: „Cvetela sem ko rožica. — O Jeleno! — Al' je kaj

trden ta vaš most? — Ena tič'ca priletela. — Vno ino voda. — Pobiči mi po cest' gredó. — Stoji stoji tam lipica. — Oj, tovar's pojď, greva v vas. — Vse tičice lepo pojó. — N'coj je pa en velik večer. — Kralj Matjaš mi stoji. — Po poti gre en reven mož. — Dokler sem deklen'ca bila.“ Vsak zvezek stoji 40 kr. Vsa zbirka slovenskih pes- mij (8 zvezkov) 3 gld. 20 kr.

— (Novačenje na Koroškem) se bode letos vršilo: V Celovci za mesto 1. marca za oko- lico 28., 29. in 31. marca; v Beljaku 3., 4., 5. in 6. marca; v Trbiži 7. in 8. marca; v Št. Mohoru, 10. in 11. marca; v Borovljah 2. aprila; v Veli- kovci 16., 17. in 18. aprila; v Železni Kapli 19. aprila; v Pliberku 21. in 22. aprila; v Št. Pavlu 23. in 24. aprila.

— (Posojilnica v Glinjah) na Koroškem dobro napreduje. Samo v decembru dobila je 2 tisoč 860 gld. hranilnih ulog, razposodila pa 1010 gld.

— (Razpisan o) je mesto davčnega pristava na Kranjskem. Prošnje v štirih tednih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. februarja. „Pol. Correspon- denz“ brzojavlja se iz Skadra v Albaniji, da so pretekli mesec v vojaškem okraji Skader- skem odpustili domov 2000 rezervistov, ki so več let služili. Na njih mesto došlo je iz Male Azije do 2500 novincev, ki so pa takoj po prihodu v Albanijo večinoma za hripo zboleli. Veliko jih je pomrlo za to boleznijo, ki še vedno zahteva novih žrtve.

Pariz 25. februarja. Vožnja vojvode Orleanskega vršila se je jako tajno. Postaje načelnik na vzhodni železnici, katerega so po- prej obvestili, vsprejel je jetnika, ko se je s spremljajočim ga agentom v fijkarji pripeljal, v svoji uradni sobi in ga spremil v priprav- ljeni kupé prvega razreda. Vojvoda Orleanski pušil je mirno svojo smodko. V ječi v Clair- vauz se ž njim rahlo ravna. Vojvoda sme do- bivati hrano od zvonaj, a prepovedane so sladke jedi in fina vina.

Peterburg 25. februarja. „Ruskij In- valid“ javlja, da se je s carskim ukazom kubanska kazaška vojska pomnožila za dva polka, tereška kazaška vojska za jedno sotnijo pri vsakem polku. Uralska kazaška vojska bode v slučaji vojne imela dve in trideset sotnij konjikov razven teh, kar jih ima v mirovnem stanju.

Peterburg 25. februarja. Še vedno ni določeno, kdo bode poklican naučnemu mi- nisterstvu na čelo, da izvrši že uradno na- znanjene reforme na ruskih gimnazijah. Da bi sedanji naučni minister, Deljanov, preustroj gimnazij v roke vzel, ni misliti, ker je bil na Tolstega željo na to mesto poklican in je v njegovem zmislu za klasicizem unet. Mnogo se govori, da bode knez Volkonskij Deljanijev naslednik. To bi bilo sicer tudi možno, a kne- ginja Volkonskaja je nedavno prestopila k rimsko-katoliškeji veri in to je skoro nepremag- ljiva ovira, da bi se Volkonski poklical mini- sterstvu na čelo.

London 25. februarja. V dolnji zbor- nici naznanil Fergusson, da se je vlada izjavila, da se udeleži Berolinskih konferenc.

Rim 25. februarja. V Rocci di Papa bil je včeraj zvečer ob 8. uri 50 minut potres.

Novi York 25. februarja. O nesreči v Arizoni se javlja, da je velikansk val vode 34 na nasipu delajočih delavcev potopil. Na- sproti prvim poročilom je mesto Wickenburg rešeno. Mej mestom in nasipom pa je kacij 40 ljudij utočilo.

Pariz 26. februarja. Zbornica vspre- jela premembo opravičnega reda, po kateri se bodo poslanci, ki se nečejo pokoriti ukazom predsednikovim, za 30 sej izključili.

Limoges 26. februarja. Pri punši porcelanskih delavcev izjavil boulangistični pos- lanec Leveille, da so boulangisti za boj de- lavskih stanov proti meščanstvu in kapita- listom.

Razne vesti.

* (Velika dedščina.) Gostilničar in po- sestnik v Neualgersdorfu pri Gradci Jos'p Ross ima upanje, da dobi iz Anglije ogromno dedščino. Leta

1864, ko je bil pri vojaki v Italiji, je bil zvedel, da je v Angliji umrl brat njegovega deda, tedaj pa vendar ni mogel stvari doganjati, da bi dobil dedščino. Zadnja leta se mu je pa posrečilo dobiti vse potrebne dokumente, da bo dokazal, da je on zakoniti dedič na Angleškem umrlega milijonarja, brata njegovega deda. Poslednji je v Angliji bil pridobil mnogo milijonov pri grajenju železnice in cest. Nekaj časa je pošiljal svojemu bratu podpore iz Anglije, potem se pa ni več slišalo o njem.

* (Vegeterijanci v Kini.) Nekaj let sem pojavila se je v Kini nova sekta, katera sestoji iz samih vegeterijancev, kateri čisto nič mesa ne jedo in celo živali kupujejo, da jih potem izpuste. Vsak dan prižgo kadilo in molijo molitve. Prvega in petnajstega vsacega meseca sede cele ure pobožno molče, da bi tako premagali strasti in čistili srce. Vsak član mora uplačati pri ustupu precejšnjo svoto in še vrh tega plačati pozneje mesečni ali letni donesek. Ta denar porabi se za misijonske namene omenjene sekte.

* (Nečloveški stariši.) V Drolesu zaboljela je neki Blanc z nožem svoje tri otroke, 4, 7 in 10 let stare, ker je bil kaznovan, ker so otroci slabo obiskovali šolo. Blanc se je potem zaman poskušal umoriti z britvijo. — V Aubussonu so našli 35letno idijotično dekle v kleti. Stariši so jo osemnajst mesecev imeli uklenjeno zaprto.

* (Družba ponarejalcev denarja.) V Šabaci so zaprli družbo ponarejalcev denarja broječo 14 oseb, pri katerih so našli 1600 komadov ponarejenih srbskih bankovcev po 10 dinarjev starejše izdaje. 8000 ponarejenih bankovcev so pa ponarejalci že bili izdali.

* (Ogenj v gledališču.) V Sobotici prevrgla se je za kulisi svetilnica. Občinstvo, katerega je bilo do zadnjega prostora polno gledališče, vrelo je z vso silo venkaj. V strašnej navstalej gneči bilo je mnogo oseb ranjenih in neke gospej zlomili so roko. Ogenj so uničili na odru stražarji gasilci, mej tem, ko je že večina ljudstva zapustila gledališče.

* (Čemu se rabi čepica) pokazal je zadnje dni v Sobotici neki prostak. Ubožnega vojaka nadlegovala je vedno žeja in čisto na priprosti način pil je nekaj časa zastoj, dokler tudi njega ni zadela maščevalna roka. Hodil je po gostilnah, pri odhodu skril čepico in gologlav in brez slovesa šel iz krčme. Ker je vsak krčmar mislil, da se še vrne, pustili so ga povsod brez zadržke. Precej tednov se mu je tako posrečilo prekaniti oštirje, a „Pri zelenem drevesu“ dobili so poslednjič vedno žejnega vojaka.

* (Fanatiki zmernosti.) V Lathropu, država Missour, izdali so zaporna povelja proti 40 ženskim članom družbe zmernosti, katere so poskušale podreti krčme. Z orožjem v roci branili so jih moški člani odločno rekoč, da hočejo s silo ubraniti zapor žensk.

* (Usmrčenja v Ameriki.) V letu 1889. so v Zedinjenih državah izvršili le 93 zakonitih usmrčenj. 173 oseb je pa tačas narod sam usmrtil. Če se pomisli, da je to leto bilo nad 3000 umorov, pa le 93 morilcev obešenih, si lahko razjasnimo, da se narod zaradi pomankljivosti pravosodja obrača na sodca Lyncha.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

25. februarja

Pri Stonu: Svetic, Trüster, Polatzek, Henkel Ernst z Dunaja. — Sattler iz Frankobroda. — Dr. Pitamic iz Postojne. — Slibar iz Sela. — Basch iz Pariza. — Ostheimer iz Brixna. — Reitarer iz Tržca. — Mally iz Bele peči. — Hirschman iz Siseka.

Pri Malič: Mebus, Spielman, Schiffer z Dunaja. Filip iz Dombovara. — Schwanz iz Budapešte. — Muller iz Maribora.

Pri južnem kolodvoru: Vranešić iz Metlike. Schlosser iz Malenja vasi. — Schmidl z Dunaja. — Šimenc iz Litije. — Scharabon iz Št. Ruprta. — Ivan in Rudolf Calister iz Grada.

Umrli so v Ljubljani:

25. februarja: Franca Ciber, delavčeva hči, 3 mesce, Streliške ulice št. 11 za jetiko.

V deželnej bolnici:

23. februarja: Marija Jančar, strežnica, 60 let, za plućnim emfizemom.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. febr.	7. zjutraj	741.9 mm.	-8.6°C	brezv.	megla	
	2. popol.	741.0 mm.	-1.8°C	z. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	742.1 mm.	-0.4°C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura -2.4°, za 3.0° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 26. februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6.66	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5.50	Surovo maslo,	1
Ječmen,	5	Jajce, jedno :	2
O res,	3.10	Mleko, liter	7
Ajda,	5.50	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4.83	Telečje	60
Koruz,	5	Svinjsko	58
Krompir,	3.12	Koštrunovo	36
Leča,	11	Pišanec.	70
Grah,	10	Golob	22
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	232
Maslo, kgr.	1.05	Slama,	232
Mast,	68	Drva trda, 4 metr.	690
Špeh frišen	56	„ mehka, 4	425

Dunajska borza

dne 26. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	dan
Papirna renta	gl. 88.85	gl. 88.80
Srebrna renta	88.95	88.85
Zlata renta	110.20	110.15
5% marena renta	101.90	101.95
Akcije narodne banke	932	931
Kreditne akcije	319.50	319.75
London	118.90	119.25
Napol.	94.1/2	94.21/2
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	58.10	58.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 133	gl. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	103	10
Ogerska papirna renta 5%	99	25
Dunavske srečke 5%	100 gl. 121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—
Kreditne srečke	100 gl. 183	50
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	174
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	—

Zahvala.

Bridko obžalovaje nenadno, neizmerno izgubo svojega milega, ljubljenega soproga, gospoda

MIHAELA ŽOLGAR-ja

c. kr. gimnazijskega profesorja

zahvaljujem se presrečno vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem, slavnemu učitelstvu tukajšnje c. kr. gimnazije, nadopolnej gimnazijske mladini, slav. čitalnici in slav. kat. podpornemu društvu za ljubeznivo sočutje, za krasne vence, za ganljive žalostinke, za častno mnogoštevilno spremljevanje tako nagloma umrlega, posebno pa še gospodu gimnazijskemu ravnatelju Končnik-u za njegovo prijazno blagohotnost in njegov sočutni nagrobni govor.

Celje, dne 25. februarja 1890.

(163)

Emilija Žolgar.

Zahvala.

Moj pokojni mož **Jurij Deisinger** zavarovan je bil pri zavarovalnici za življenje

„The Gresham“ v Londonu

za precejšnjo svoto.

Generalni zastop v Ljubljani izplačal mi je precej zavarovan znesek brez vsacega odbitka, zaradi tega izražam javno z radostjo svojo najpriprnejšo zahvalo in priporočam posebno ta splošno akreditovan zavod vsakemu, kateri hoče svojo obitelj vseh slučajnostij obvarovati.

Škofja Loka, dne 22. februarja 1890.

(162)

Apolonija Deisinger.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Zobozdravnik

AVGUST SCHWEIGER

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908—35)

v hotelu „Pri Malič“, II. nadstropje, št. 23.

Nova neprekosljiva Pariška plomba, priznana od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter nadomesti svoj trajnostni zlato plombo.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pobratimi.

Roman.

Spisal
dr. Josip Vošnjak.

Cena 1 gold. 20 kr.
(s peštnino vred).

Svoji
k
svojim!

Veseloigra v 1 dejanji.

Spisal
dr. Josip Vošnjak.

Cena 30 kr. (s peštnino vred).

Obe knjigi dobivata se v
„Narodni Tiskarni“
v Ljubljani in pri knjigo-tržcih.

Blago za obleko

iz pristne ovčje volne, izvrstni

Brnski izdelki

v najnovejših desinih za pomladno in poletno sezono po čudovito nizkih cenah razpošilja

tovarniška zaloga sukna

Frank & Pernitza

v Brnu.

Uzorec zastoj. — Gospodje krojači dobé obilne in elegantno opravljene knjige uzorcev po originalnih tovarniških cenah.

Velika zaloga sukna za uniforme za c. kr. državne uradnike, telovadna in gasilna društva i. t. d. i. t. d.

Točno in solidno izvršenje vseh naročil le proti povzetju ali predpošiljavi zneska. (83-8)

Korespondenca v vseh jezikih.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani cení sledeče knjige:

Blóodne duše.

Roman. Češki spisal **Václav Beneš-Třebitzký**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otel in sinovi.

Roman. Ruski spisal **J. S. Turgenev**. Preložil **Ivan Gornik**. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal **André Theuriet**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodnik.

Spisal **Emile Souvestre**, prevel **Muhoder**. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal **Ludovik Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal **E. Jelínek**. Poslovenil **Podvidovski**. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 45 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal **A. S. Puškin**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani cení še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal **dr. Ribič**. — Životopisje, spisal **Rajč Bož**. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal **Fr. Levstik**. — Telečja pečenka, novela, spisal **J. Jurčič**. — N. Machiavelli, spisal **dr. Ribič**. — Pisma iz Rusije, spisal **dr. Celestin**. — Trštvo z

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal **René Lefebvre**. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal **Charles Nodier**, poslovenil **J. Kržišnik**. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal **L. Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal groi **A. K. Tolstoj**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

N o v.

Roman. Spisal **Turgenev**, poslovenil **M. Mäloverh**. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal **A. J. Maksimov**. Poslovenil **J. P.** Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.